

Република Србија
УПРАВНИ СУД
14 У. 14328/13
02.10.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Душице Маринковић, председника већа, Биљане Шундерић и Радојке Маринковић, чланова већа, са судским саветником Снежаном Вујачић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца А.А. из ..., Ул. ... бр. ..., чији је пуномоћник Рајевић Гаврило, адвокат из Београда, Ул. Стојана Протића бр. 45/1, против туженог Секретаријата за социјалну заштиту - Сектора за борачку и инвалидску заштиту Градске управе града Београда, ради поништаја закључка туженог XIX-06 бр: 581-85/2013 од 01.07.2013. године, у предмету признавање својства цивилног инвалида рада, у нејавној седници већа, одржаној дана 02.10.2014. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба **СЕ УВАЖАВА, ПОНИШТАВА** се закључак Секретаријата за социјалну заштиту - Сектора за борачку и инвалидску заштиту Градске управе града Београда, XIX-06 бр: 581-85/2013 од 01.07.2013. године и **ПРЕДМЕТ ВРАЋА** туженом органу на поновно одлучивање.

Образложење

Оспореним закључком одбачен је предлог тужиоца за понављање поступка окончаног решењем Секретаријата за социјалну заштиту - Сектора за борачку и инвалидску заштиту Градске управе града Београда XIX-06 бр: 581-194/2009 од 13.01.2010. године, којим је одбијена, као неоснована, жалба тужиоца изјављена на решење Одељења за друштвене

делатности – Одсека за борачко инвалидску заштиту Градске општине Чукарица IX-02 бр. 585-2/00 од 30.09.2009. године, којим је одбијен захтев тужиоца за брисање клаузуле правоснажности која је стављена на закључак Одељења за финансије, привреду и друштвене делатности Скупштине општине Чукарица, број 01-14 бр.585-2/2000 од 25.10.2000. године, као неоснован.

Тужбом поднетом Управном суду дана 09.09.2013. године, тужилац оспорава законитост закључка туженог органа због непоступања по правилима поступка, непотпуно и нетачно утврђеног чињеничног стања и неправилне примене закона. Указује да је тужени орган погрешно применио одредбу члана 245. Закона о општем управном поступку, јер је тужени као другостепени орган донео решење којим је одбио као неосновану жалбу тужиоца поднету против првостепеног решења у управном поступку, те је у тој ситуацији коначно решење оно које је донео тужени као другостепени орган и надлежан је да одлучује о понављању поступка. Овакво тумачење коначног решења (управног акта), јасно произилази из одредбе члана 14. Закона о управним споровима из које произилази да је коначни управни акт онај који је донет у другом степену. Истиче да једино у ситуацији у којој није дозвољена жалба против првостепеног акта, тај акт представља коначни управни акт. Предлаже да суд тужбу уважи, поништи закључак туженог органа и предмет врати туженом на поновни поступак и одлучивање о предлогу за понављање поступка.

Тужени орган је, у одговору на тужбу остао при разлозима изнетим у образложењу оспореног закључка и предложио да суд одбије тужбу, као неосновану.

Решавајући овај управни спор без одржавања усмене јавне расправе, сагласно одредби члана 33. став 2. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС”, бр. 111/09), будући да је предмет спора такав да не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања и испитујући законитост оспореног закључка у границама захтева из тужбе у складу са одредбом члана 41. став 1. истог Закона, Управни суд је оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари нашао да је тужба основана.

Из образложења оспореног закључка произилази да је тужени орган одбацио предлог тужиоца за понављање поступка окончаног решењем Секретаријата за социјалну заштиту – Сектора за борачко инвалидску заштиту Градске управе града Београда XIX-06 број: 581-194/2009 од 13.01.2010. године, којим је одбијена, као неоснована, жалба тужиоца изјављена на решење Одељења за друштвене делатности – Одсека за борачко инвалидску заштиту Градске општине Чукарица IX-02 бр. 585-2/00 од 30.09.2009. године, којим је

одбијен захтев тужиоца за брисање клаузула правоснажности која је стављена на закључак Одељења за финансије, привреду и друштвене делатности, Скупштине општине Чукарица бр. 01-14 бр. 585-2/2000 од 25.10.2000. године, као неоснован. Ово стога, јер је тужени орган нашао да је у конкретном поступку мериторно решавао првостепени орган, па је закључио да је у смислу одредбе члана 245. Закана о општем управном поступку (“Службени лист СРЈ” бр.33/97 и “Службени гласник РС”, бр. 30/10), коначно решење којим је одлучено о захтеву првостепено решење Општине Чукарица IX-02 бр. 585-2/00 од 30.09.2009. године, а како је тужилац у предлогу за понављање поступка навео да тражи понављање поступка окончаног решењем другостепеног органа, то је тужени орган применом одредбе члана 210. Закана о општем управном поступку, предлог за понављање поступка одбацио, јер је поднет против решења којим у смислу наведене одредбе члана 245. истог Закона није окончан поступак.

Основано се, по оцени Управног суда, наводима тужбе указује да је тужени орган доносећи оспорени закључак погрешно протумачио и применио одредбу члана 245. Закана о општем управном поступку, којом је у ставу другом прописано да о предлогу за понављање поступка решава орган који је донео коначно решење, а у ставу трећем истог члана закона прописано је да када се понављање поступка тражи по решењу које је донесено у другом степену, првостепени орган који прими предлог за понављање поступка прикључиће списе предмета предлогу и доставиће их органу који је решавао у другом степену.

Код неспорне чињенице да је тужилац поднетим предлогом тражио понављање поступка окончаног решењем другостепеног решења, погрешно је становиште туженог органа, изнето у оспореном закључку, по коме је предлог поднет против решења којим није окончан поступак, из којих разлога је тужени орган одбацио поднети предлог.

Осим изнетог, тужени орган није могао да одбаци предлог за понављање поступка на начин учињен оспореним закључком ни у ситуацији када је поступак окончан првостепеним решењем, већ је морао да поступи на начин прописан одредбом члана 56. став 3. Закана о општем управном поступку.

Полазећи од наведеног, те одредбе члана 33. став 2. Закона о управним споровима, Управни суд је нашао да су се у конкретном случају стекли услови за одлучивање о законитости оспореног закључка, без одржавања усмене расправе, имајући у виду да је предмет спора такве природе да не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, те да је одлука суда у предметној ствари заснована на утврђеном постојању повреде поступка од стране туженог органа која ће бити отклоњена у

поновном поступку одлучивања по жалби од стране туженог органа.

Са изнетих разлога, налазећи да је оспореним закључком, због повреда правила поступка повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је тужбу уважио и поништио оспорени закључак, одлучујући као у диспозитиву пресуде, на основу одредбе члана 40. став 2. и члана 42. став 1. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС”, бр. 111/09), а у поновном поступку тужени орган ће одлучити о предлогу тужиоца за понављање поступка у складу са примедбама суда изнетим у овој пресуди у смислу члана 69. став 2. Закона о управним споровима.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 02.10.2014. године, 14 У. 14328/13

Записничар
Снежана Вујачић, с.р.

Председник већа-судија
Душица Маринковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

БТ